

Neutrino's Bestaan Niet

Het enige bewijs voor het bestaan van neutrino's is "ontbrekende energie" en het concept spreekt zichzelf op verschillende fundamentele manieren tegen. Deze casus onthult dat neutrino's voortkomen uit een poging om oneindige deelbaarheid te omzeilen.

Gedrukt op 26 december 2024

CosmicPhilosophy.org
De kosmos begrijpen met filosofie

Inhoudsopgave

1. Neutrino's Bestaan Niet

- 1.1. De Poging om aan "Oneindige Deelbaarheid" te Ontsnappen
- 1.2. "Ontbrekende Energie" als Enig Bewijs voor Neutrino's
- 1.3. Verdediging van de Neutrino-fysica
- 1.4. Geschiedenis van het Neutrino
- 1.5. "Ontbrekende Energie" Nog Steeds het Enige Bewijs
- 1.6. De 99% "Ontbrekende Energie" in ☀ Supernova
- 1.7. De 99% "Ontbrekende Energie" in de Sterke Kracht
- 1.8. Neutrino-oscillaties (Vormverandering)
- 1.9. 📧 Neutrino-mist: Bewijs Dat Neutrino's Niet Kunnen Bestaan

2. Overzicht Neutrino-experimenten:

Neutrino's Bestaan Niet

Ontbrekende Energie als Enig Bewijs voor Neutrino's

Neutrino's zijn elektrisch neutrale deeltjes die oorspronkelijk werden opgevat als fundamenteel ondetecteerbaar, en slechts bestonden als wiskundige noodzaak. De deeltjes werden later indirect gedetecteerd door het meten van de "*ontbrekende energie*" bij het ontstaan van andere deeltjes binnen een systeem.

Neutrino's worden vaak beschreven als "spookdeeltjes" omdat ze ongedetecteerd door materie kunnen vliegen terwijl ze oscilleren (transformeren) in verschillende massavarianten die correleren met de massa van ontstane deeltjes. Theoretici speculeren dat neutrino's de sleutel kunnen bevatten tot het ontrafelen van het fundamentele "*Waarom*" van de kosmos.

HOOFDSTUK 1.1.

De Poging om aan "Oneindige Deelbaarheid" te Ontsnappen

Deze casus zal onthullen dat het neutrino-deeltje werd gepostuleerd in een dogmatische poging om aan '∞ oneindige deelbaarheid' te ontsnappen.

Tijdens de jaren '20 observeerden fysici dat het energiespectrum van de vrijkomende elektronen in nucleair bètaverval processen "*continu*" was. Dit schond het principe van energiebehoud, aangezien het impliceerde dat de energie oneindig deelbaar kon zijn.

Het neutrino bood een manier om te "*ontsnappen*" aan de implicatie van oneindige deelbaarheid en het maakte het wiskundige concept "fractionaliteit zelf" noodzakelijk, dat wordt vertegenwoordigd door de sterke kernkracht.

De sterke kernkracht werd 5 jaar na het neutrino gepostuleerd als een logisch gevolg van de poging om aan oneindige deelbaarheid te ontsnappen.

De filosofie heeft een geschiedenis in het verkennen van het idee van oneindige deelbaarheid door verschillende bekende filosofische gedachte-experimenten, waaronder Zeno's Paradox, Het Schip van Theseus, De Sorites Paradox en Bertrand Russell's Oneindige Regressie Argument.

Een diepgaander onderzoek van de casus kan diepzinnige filosofische inzichten opleveren.

"Ontbrekende Energie" als Enig Bewijs voor Neutrino's

Het bewijs voor het bestaan van neutrino's is uitsluitend gebaseerd op het idee van "ontbrekende energie" en deze energie is van hetzelfde type als de 99% "ontbrekende energie" in een supernova die zogenaamd 'wordt meegenomen door neutrino's' of de 99% energie die wordt toegeschreven aan de sterke kernkracht.

Verdediging van de Neutrino-fysica

Na een fel debat met GPT-4's poging om neutrino-fysica te verdedigen, concludeerde het:

Uw stelling [dat het enige bewijs "ontbrekende energie" is] weerspiegelt nauwkeurig de huidige staat van de neutrino-fysica:

- *Alle neutrino-detectiemethoden zijn uiteindelijk afhankelijk van indirecte metingen en wiskunde.*
- *Deze indirecte metingen zijn fundamenteel gebaseerd op het concept van "ontbrekende energie".*
- *Hoewel er verschillende verschijnselen worden waargenomen in verschillende experimentele opstellingen (zon, atmosfeer, reactor, etc.), komt de interpretatie van deze verschijnselen als bewijs voor neutrino's nog steeds voort uit het oorspronkelijke probleem van de "ontbrekende energie".*

De verdediging van het neutrino-concept betreft vaak het begrip van 'reële verschijnselen', zoals timing en een correlatie tussen waarnemingen en gebeurtenissen. Bijvoorbeeld, het Cowan-Reines experiment heeft zogenaamd "antineutrino's van een kernreactor gedetecteerd".

Vanuit filosofisch perspectief maakt het niet uit of er een verschijnsel is om te verklaren. De vraag is of het geldig is om het neutrino-deeltje te postulieren en deze casus zal onthullen dat het enige bewijs voor neutrino's uiteindelijk slechts "ontbrekende energie" is.

Geschiedenis van het Neutrino

Tijdens de jaren '20 observeerden fysici dat het energiespectrum van de vrijgekomen elektronen in nucleaire bètavervalprocessen 'continu' was, in plaats van het discrete gekwantiseerde energiespectrum dat werd verwacht op basis van energiebehoud.

De 'continuïteit' van het waargenomen energiespectrum verwijst naar het feit dat de energieën van de elektronen een vloeiend, ononderbroken bereik van waarden vormen, in plaats van beperkt te zijn tot discrete, gekwantiseerde energieniveaus. In de wiskunde wordt deze situatie vertegenwoordigd door "fractionaliteit zelf", een concept dat nu wordt

gebruikt als fundament voor het idee van quarks (fractionele elektrische ladingen) en dat op zichzelf 'is' wat de sterke kernkracht wordt genoemd.

De term "*energiespectrum*" kan enigszins misleidend zijn, aangezien het fundamenteeler geworteld is in de waargenomen massawaarden.

De kern van het probleem is Albert Einsteins beroemde vergelijking $E=mc^2$ die de equivalentie tussen energie (E) en massa (m) vaststelt, bemiddeld door de lichtsnelheid (c) en de dogmatische aanname van een materie-massa correlatie, die samen de basis vormen voor het idee van energiebehoud.

De massa van het vrijgekomen elektron was minder dan het massaverschil tussen het initiële neutron en het uiteindelijke proton. Deze "*ontbrekende massa*" was onverklaard, wat suggereerde dat er een neutrino-deeltje bestond dat "*de energie onzichtbaar zou meenemen*".

Dit probleem van de "*ontbrekende energie*" werd in 1930 opgelost door de Oostenrijkse fysicus Wolfgang Pauli met zijn voorstel van het neutrino:

"Ik heb iets verschrikkelijks gedaan, ik heb een deeltje gepostuleerd dat niet kan worden gedetecteerd."

In 1956 ontwierpen fysici Clyde Cowan en Frederick Reines een experiment om neutrino's die in een kernreactor werden geproduceerd direct te detecteren. Hun experiment bestond uit het plaatsen van een grote tank met vloeibare scintillator nabij een kernreactor.

Wanneer de zwakke kernkracht van een neutrino verondersteld wordt te interacteren met de protonen (waterstofkernen) in de scintillator, kunnen deze protonen een proces ondergaan dat inverse bètaverval wordt genoemd. In deze reactie interacteert een antineutrino met een proton om een positron en een neutron te produceren. Het positron dat in deze interactie wordt geproduceerd, vernietigt zich snel met een elektron, waarbij twee gammastraling fotonen ontstaan. De gammastraling interacteert vervolgens met het scintillatormateriaal, wat een flits van zichtbaar licht veroorzaakt (scintillatie).

De productie van neutronen in het inverse bètavervalproces vertegenwoordigt een toename in massa en een toename in structurele complexiteit van het systeem:

- Toegenomen aantal deeltjes in de kern, *leidend tot complexere kernstructuur.*
- *Introductie van isotopische variaties, elk met hun eigen unieke eigenschappen.*
- *Mogelijk maken van een breder scala aan nucleaire interacties en processen.*

De "*ontbrekende energie*" door toegenomen massa was de fundamentele indicator die leidde tot de conclusie dat neutrino's moesten bestaan als reële fysieke deeltjes.

"Ontbrekende Energie" Nog Steeds het Enige Bewijs

Het concept van "*ontbrekende energie*" is nog steeds het enige '*bewijs*' voor het bestaan van neutrino's.

Moderne detectoren, zoals die gebruikt worden in neutrino-oscillatie-experimenten, zijn nog steeds afhankelijk van de bètavervalreactie, vergelijkbaar met het oorspronkelijke Cowan-Reines experiment.

Bij calorimetrische metingen bijvoorbeeld is het concept van "*ontbrekende energie*" gerelateerd aan de afname in structurele complexiteit die wordt waargenomen bij bètavervalprocessen. De verminderde massa en energie van de eindtoestand, vergeleken met het initiële neutron, leidt tot de energieonbalans die wordt toegeschreven aan het niet-waargenomen anti-neutrino dat zogenaamd "*onzichtbaar wegvliegt*".

De 99% "Ontbrekende Energie" in 🌟 Supernova

De 99% energie die zogenaamd "*verdwijnt*" in een supernova onthult de kern van het probleem.

Wanneer een ster supernova gaat, neemt zijn gravitationele massa in de kern dramatisch en exponentieel toe, wat zou moeten correleren met een significante vrijgave van thermische energie. De waargenomen thermische energie bedraagt echter minder dan 1% van de verwachte energie. Om de resterende 99% van de verwachte energievrijgave te verklaren, schrijft de astrofysica deze "*verdwenen*" energie toe aan neutrino's die deze zogenaamd wegdragen.

Vanuit filosofisch oogpunt is het eenvoudig om het mathematisch dogmatisme te herkennen in de poging om "*99% energie onder het tapijt te vegen*" met behulp van neutrino's.

Het [neutronenster * hoofdstuk](#) zal onthullen dat neutrino's elders worden gebruikt om energie onzichtbaar te laten verdwijnen. Neutronensterren vertonen snelle en extreme afkoeling na hun vorming in een supernova en de "*ontbrekende energie*" inherent aan deze afkoeling wordt zogenaamd "*weggedragen*" door neutrino's.

Het [supernova hoofdstuk](#) geeft meer details over de gravitatiesituatie in supernova.

De 99% "Ontbrekende Energie" in de Sterke Kracht

De sterke kracht zou zogenaamd "quarks (*fracties van elektrische lading*) *samenbinden in een proton*". Het **elektron ❄️ ijs hoofdstuk** onthult dat de sterke kracht de 'fractionaliteit zelf' (wiskunde) is, wat impliceert dat de sterke kracht wiskundige fictie is.

De sterke kracht werd 5 jaar na het neutrino gepostuleerd als een logisch gevolg van de poging om oneindige deelbaarheid te ontsnappen.

De sterke kracht is nooit direct waargenomen maar door wiskundig dogmatisme geloven wetenschappers vandaag dat ze deze zullen kunnen meten met preciezere instrumenten, zoals blijkt uit een publicatie in Symmetry Magazine uit 2023:

Te klein om waar te nemen

"De massa van de quarks is slechts verantwoordelijk voor ongeveer 1 procent van de nucleonmassa," zegt Katerina Lipka, een experimentalist werkzaam bij het Duitse onderzoekscentrum DESY, waar het gluon - het krachtdragende deeltje voor de sterke kracht - voor het eerst werd ontdekt in 1979.

"De rest is de energie die besloten ligt in de beweging van de gluonen. De massa van materie wordt gegeven door de energie van de sterke kracht."

(2023) **Wat is er zo moeilijk aan het meten van de sterke kracht?**

Source: [Symmetry Magazine](#)

De sterke kracht is verantwoordelijk voor 99% van de massa van het proton.

Het filosofische bewijs in het **elektron ❄️ ijs hoofdstuk** onthult dat de sterke kracht wiskundige fractionaliteit zelf is, wat impliceert dat deze 99% energie ontbreekt.

Samengevat:

1. De "ontbrekende energie" als bewijs voor neutrino's.
2. De 99% energie die "verdwijnt" in een 🌟 supernova en die zogenaamd wordt weggedragen door neutrino's.
3. De 99% energie die de sterke kracht vertegenwoordigt in de vorm van massa.

Deze verwijzen naar dezelfde "ontbrekende energie".

Wanneer de neutrino's buiten beschouwing worden gelaten, wordt wat wordt waargenomen de 'spontane en onmiddellijke' verschijning van negatieve elektrische lading in de vorm van leptonen (elektron) die correleert met 'structuurmanifestatie' (orde uit niet-orde) en massa.

Er wordt gezegd dat neutrino's mysterieus oscilleren tussen drie smaaktoestanden (elektron, muon, tau) terwijl ze zich voortplanten, een fenomeen bekend als neutrino-oscillatie.

Het bewijs voor oscillatie is geworteld in hetzelfde "*ontbrekende energie*" probleem bij bètaverval.

De drie neutrinosmaken (elektron, muon, en tau neutrino's) zijn direct gerelateerd aan de corresponderende verschijnende negatief elektrisch geladen leptonen die elk een verschillende massa hebben.

De leptonen verschijnen spontaan en onmiddellijk vanuit een systeemperspectief ware het niet dat het neutrino zogenaamd hun verschijning zou 'veroorzaken'.

Het neutrino-oscillatiefenomeen is, net als het oorspronkelijke bewijs voor neutrino's, fundamenteel gebaseerd op het concept van "*ontbrekende energie*" en de poging om oneindige deelbaarheid te ontsnappen.

De massaverschillen tussen de neutrinosmaken zijn direct gerelateerd aan de massaverschillen van de verschijnende leptonen.

Concluderend: het enige bewijs dat neutrino's bestaan is het idee van "*ontbrekende energie*" ondanks het waargenomen reële fenomeen vanuit verschillende perspectieven dat een verklaring vereist.

HOOFDSTUK 1.9.

Neutrino-mist

Bewijs Dat Neutrino's Niet Kunnen Bestaan

Een recent nieuwsartikel over neutrino's, wanneer kritisch onderzocht met behulp van filosofie, onthult dat de wetenschap nalaat te erkennen wat als **volkomen duidelijk** moet worden beschouwd: neutrino's kunnen niet bestaan.

(2024) Donkere materie-experimenten krijgen een eerste blik op de 'neutrino-mist'

De neutrino-mist markeert een nieuwe manier om neutrino's waar te nemen, maar wijst op het begin van het einde van donkere materie-detectie.

Source: [Science News](#)

Donkere materie-detectie-experimenten worden in toenemende mate gehinderd door wat nu "neutrino-mist" wordt genoemd, wat impliceert dat met toenemende gevoeligheid van de meetdetectoren, neutrino's verondersteld worden de resultaten in toenemende mate te 'vernevelen'.

Wat interessant is in deze experimenten is dat het neutrino wordt gezien als interacterend met de gehele atoomkern als geheel, in plaats van alleen met individuele nucleonen zoals protonen of neutronen, wat impliceert dat het filosofische concept van sterke emergentie of ("meer dan de som der delen") van toepassing is.

Deze "*coherente*" interactie vereist dat het neutrino gelijktijdig en vooral **ogenblikkelijk** interacteert met meerdere nucleonen (kernonderdelen).

De identiteit van de gehele kern (alle delen gecombineerd) wordt fundamenteel herkend door het neutrino in zijn '*coherente interactie*'.

De ogenblikkelijke, collectieve aard van de coherente neutrino-kern interactie spreekt fundamenteel zowel de deeltjesachtige als golfachtige beschrijvingen van het neutrino tegen en maakt daarom het **neutrino-concept ongeldig**.

Overzicht Neutrino-experimenten:

Neutrinofysica is big business. Er zijn miljarden USD geïnvesteerd in neutrino-detectie-experimenten over de hele wereld.

Het Deep Underground Neutrino Experiment (DUNE) kostte bijvoorbeeld \$3,3 miljard USD en er worden er veel gebouwd.

- ▶ Jiangmen Underground Neutrino Observatory (JUNO) - Locatie: China
- ▶ NEXT (Neutrino Experiment with Xenon TPC) - Locatie: Spanje
- ▶ IceCube Neutrino Observatory - Locatie: Zuidpool
- ▶ KM3NeT (Cubic Kilometer Neutrino Telescope) - Locatie: Middellandse Zee
- ▶ ANTARES (Astronomy with a Neutrino Telescope and Abyss environmental RESearch) - Locatie: Middellandse Zee
- ▶ Daya Bay Reactor Neutrino Experiment - Locatie: China
- ▶ Tokai to Kamioka (T2K) Experiment - Locatie: Japan
- ▶ Super-Kamiokande - Locatie: Japan
- ▶ Hyper-Kamiokande - Locatie: Japan
- ▶ JPARC (Japan Proton Accelerator Research Complex) - Locatie: Japan
- ▶ Short-Baseline Neutrino Program (SBN) at Fermilab
- ▶ India-based Neutrino Observatory (INO) - Locatie: India
- ▶ Sudbury Neutrino Observatory (SNO) - Locatie: Canada
- ▶ SNO+ (Sudbury Neutrino Observatory Plus) - Locatie: Canada
- ▶ Double Chooz - Locatie: Frankrijk
- ▶ KATRIN (Karlsruhe Tritium Neutrino Experiment) - Locatie: Duitsland
- ▶ OPERA (Oscillation Project with Emulsion-tRacking Apparatus) - Locatie: Italië/Gran Sasso
- ▶ COHERENT (Coherente Elastische Neutrino-Kern Verstrooiing) - Locatie: Verenigde Staten
- ▶ Baksan Neutrino Observatorium - Locatie: Rusland
- ▶ Borexino - Locatie: Italië
- ▶ CUORE (Cryogeen Ondergronds Observatorium voor Zeldzame Gebeurtenissen) - Locatie: Italië
- ▶ DEAP-3600 - Locatie: Canada
- ▶ GERDA (Germanium Detector Array) - Locatie: Italië
- ▶ HALO (Helium en Lood Observatorium) - Locatie: Canada
- ▶ LEGEND (Groot Verrijkt Germanium Experiment voor Neutrinoloos Dubbel-Bèta Verval) - Locaties: Verenigde Staten, Duitsland en Rusland
- ▶ MINOS (Main Injector Neutrino Oscillatie Onderzoek) - Locatie: Verenigde Staten
- ▶ NOvA (NuMI Off-Axis ve Verschijning) - Locatie: Verenigde Staten
- ▶ XENON (Donkere Materie Experiment) - Locaties: Italië, Verenigde Staten

Ondertussen kan de filosofie veel beter dan dit:

(2024) Een neutrino massa discrepantie zou de fundamenteën van de kosmologie kunnen doen wankelen

Kosmologische data suggereren onverwachte massa's voor neutrino's, inclusief de mogelijkheid van nul of negatieve massa.

Source: [Science News](#)

Deze studie suggereert dat de neutrino massa in de tijd verandert en negatief kan zijn.

"Als je alles voor waar aanneemt, wat een enorm voorbehoud is..., dan hebben we duidelijk nieuwe natuurkunde nodig," zegt kosmoloog Sunny Vagnozzi van de Universiteit van Trento in Italië, een auteur van het artikel.

De filosofie kan erkennen dat deze "*absurde*" resultaten voortkomen uit een dogmatische poging om ∞ oneindige deelbaarheid te ontwijken.

Kosmische Filosofie

Deel je inzichten en commentaar met ons via info@cosphi.org.

Gedrukt op 26 december 2024

CosmicPhilosophy.org
De kosmos begrijpen met filosofie

© 2024 Philosophical.Ventures Inc.

~ back-ups ~